
PRZYPRAWUJĄCY (3) *part praes act*

a *jasne*.

sg m N przyprawujący (2). \diamond pl N subst przyprawując(e) (1).

Sł stp brak, Cn s.v. *główny, o zdrowie przyprawujący, Linde brak*.

1. Przygotowujący, przysposabiający [w tym: co (1)] (2) :

W *przen* (1) : Aby nie byli iáko oycowie ich/ rod zdrádlivy y íprzeciwny rod nie przypráwuący
fercá fwego [*quae non praeparavit cor suum*] *BudBib Ps 77/8*.

α. W *funkcji rzeczownika* (1) : Instructor, Gotownik/ gotujący/ prziprówuyący. *Convivii instructores. Mącz 423a*.

2. *Doprowadzający do złego stanu* [ku czemu] (1) : *pallentes curae*, Prace troski ku bládości prziprówuyące. *Mącz [273]d*.

Synonimy: 1.α. gotownik, gotujący.

Cf **PRZYPRAWOWAĆ**

AĆ